

Odesláno doporučeně poštou

V Březně dne 29. 12. 2025

Číslo jednací: 4296/2025

ROZHODNUTÍ

o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace

Obec Březno jako povinný subjekt dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Svlnf“), obdržela dne 19. 12. 2025 žádost žadatele – [REDAKCE].

Povinný subjekt tuto žádost posoudil dle ustanovení § 14 Svlnf a podle ustanovení § 15 odst. 1 Svlnf za použití ust. § 11a odst. 1 písm. b) Svlnf rozhodl takto:

Žádost žadatele [REDAKCE] ze dne 19. 12. 2025, evidovaná povinným subjektem pod č. j. 4296/2025, se v plném rozsahu odmítá.

Odůvodnění:

Dne 19.12.2025 obdržela obec Březno (dále jen „**povinný subjekt**“) žádost žadatele, jíž se žadatel v režimu Svlnf domáhá poskytnutí následujících informací:

1. *Soupis veškerých VÝBĚROVÝCH (HODNOTICÍCH) KOMISÍ pro výběrová řízení, KOMISÍ PRO JEDNACÍ ŘÍZENÍ a jakýchkoli jiných KOMISÍ (s výjimkou „Komise pro rodinu, kulturu a sport“ a „Komise pro životní prostředí a dopravu“), které byly zřízeny / jmenovány apod., ode dne 1. 10. 2022 do data podání této žádosti, tj. do 19. 12. 2025, včetně konkrétního účelu/úkolů jednotlivých komisí.*

2. *Seznam všech členů jednotlivých uvedených komisí a předsedů těchto komisí.*

3. *Kopie zápisů z jednání veškerých uvedených komisí, všech stanovisek/doporučení i zpráv o hodnocení, které v průběhu činnosti uvedených komisí vznikly, a to ode dne 1. 10. 2022 do data podání této žádosti, tedy do 19. 12. 2025.*

Předmět podané žádosti o informace se týká záležitostí, které se vztahují k působnosti povinného subjektu.

Závěr o povinnosti poskytnout informace na žádost **však nedopadá i dle judikatury správních soudů, na případy, kdy žadatel svou žádostí o informace zneužívá svých zákonných práv.** V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62 se v této souvislosti výslovně uvádí:

„Odepřít poskytnutí by v daném konkrétním případě bylo možno pouze na základě principu zákazu zneužití práva, pokud by se ukázalo, že žádost o informace o odměně ředitele školy, již je jinak třeba bez dalšího vyhovět, má v konkrétním případě za cíl poškodit jej (např. jej šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči němu nenávisť apod.).“

Právě uvedený závěr potvrzuje rovněž výkladová a metodická praxe Ministerstva vnitra, které je věcným gestorem Svlnf. Konkrétně v metodickém materiálu odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, nazvaném „*K dopadům aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, na rozhodovací činnost Ministerstva vnitra jako nadřízeného orgánu krajů při poskytování informací ze samostatné působnosti (informování o platech a odměnách)*“ a publikovaném na www.mvcr.cz/odk2/ se v návaznosti na zmiňované rozhodnutí rozšířeného senátu uvádí:

„Rozšířený senát zde odkazuje na své usnesení ze dne 27. 5. 2010, čj. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS, v němž uvedl, že „zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vůdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Nejvyšší správní soud podotýká, že zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, zejména principem právní jistoty, s nimž se - zcela logicky - nejvíce střetává.“

Na základě výše uvedeného lze tedy konstatovat, že informace požadované v režimu Svlnf, byť by i jinak byly poskytnutelné, nemusí povinný subjekt žadateli zpřístupnit v těch případech, kdy je samotná žádost projevem zneužití práva; posledně uvedená skutečnost musí být samozřejmě objektivně dána, resp. obhajitelná na základě objektivních okolností tak, aby nemohlo docházet k libovůli povinných subjektů, tj. aby tyto nemohly svévolně odmítat žádosti o informace s formálním neodůvodněným konstatováním o zneužití práva žadatelem. Jinak řečeno, vůli žadatele směřující ke zneužití jeho práva je třeba nepochybně prokázat na základě objektivních skutečností. Jsou-li však takové okolnosti dány (k tomu podrobněji níže), je na místě žádost odmítnout.

Závěry výše citované judikatury se promítly i do znění § 11a odst. 1 Svlnf, podle něhož platí, že *povinný subjekt může odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit:*

a) nátlak na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2, nebo

b) nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací,

a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a).

Za poslední ani ne půl rok se jedná o v pořadí již osmou žádost o informace téhož žadatele adresovanou povinnému subjektu. Právě podávání vysokého množství podání bez věcné souvislosti je významnou indicí svědčící o nátlaku – snaze způsobit nepřiměřenou zátěž povinnému subjektu.

V obdobném duchu se vyjadřuje i odborná literatura, kde se uvádí, že:

„Obecně proto lze říci, že o zneužití práva na informace půjde jen tehdy, jestliže k tomuto „množstevnímu“ aspektu přistoupí i určitý další faktor, jenž bude zcela nepochybně indikovat zneužívání tohoto práva (srov. shodně též názory judikatury, zejména rozsudky NSS č. j. 2 As 24/2015-52, č. j. 6 As 68/2014-21, č. j. 9 As 111/2011-30 a č. j. 1 As 59/2012-33).

Může se jednat např. o podávání velkého množství žádostí o poskytnutí různorodých informací, které spolu obsahově nesouvisejí, o snahu „paralyzovat“ množstvím podávaných žádostí vyřizování běžné agendy povinnými subjekty (např. v malých obcích, které nemají uvolněné obecní funkcionáře, může „aktivita“ takového žadatele prakticky zastavit vyřizování jiných běžných agend), neúčelné podávání stížností podle § 16a v situacích, v nichž již žadatel informace získal, byť po lhůtě, opakované nezaplacení zjevně oprávněné úhrady nákladů (např. úhrady za poskytnutí listinných kopií, u nichž není spor o množství ani výši úhrady), bezsmyslné trvání na zaslání informací elektronicky, když byly poskytnuty v listinné formě (nejde-li o případy, kdy je zjevné, že žadatel chce s informacemi dále elektronicky „pracovat“), bezdůvodné trvání na přímém poskytnutí zveřejněných informací [srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 162/2014-63 (3276/2015 Sb. NSS), bod 54 odůvodnění] či tematicky zcela zjevně nesmyslné otázky (z judikatury typu kdo dne XY zametal nádvoří státního zámku MN apod.).

(FUREK, Adam. § 15 [Rozhodnutí o odmítnutí žádosti]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 771.).

Žádosti žadatele navíc nejsou k vyřízení během pár minut, zpravidla se jedná o několikahodinovou práci při vyřizování jeho žádostí.

Další indicí svědčící o tom, že žadatel zneužívá svého práva a má v úmyslu způsobit nepřiměřenou zátěž povinnému subjektu je fakt, že žádost byla podána v pátek 19. 12. 2025, tedy v podstatě v poslední pracovní den s ohledem na přerušení chodu obecního úřadu na konci roku, s tím, že reálná lhůta pro vyřízení žádosti žadatele je v podstatě jediný den (a to 5. 1. 2026). Pokud žadatel navíc ve své žádosti uvádí, že jde v podstatě o stížnost proti vyřízení jeho jiné žádosti (konkrétně ze dne 27. 8. 2025), jakkoliv se proti předchozímu vyřízení žádosti nebránil, je pozoruhodné, že nyní požaduje informace o výběrových komisích právě až s více než tříměsíčním odstupem v tento zmíněný den – úmysl žadatele je tak zcela zřejmý.

Samo množství žádostí o informace není dostatečným podkladem pro odmítnutí takového „šikanózního“ podání. Nicméně je třeba zmínit, že žádosti žadatele nemají žádné pojítko, jedná se o žádosti bez věcné i obsahové souvislosti – žadatel požadoval mj. přílohy schváleného rozpočtu (byť neexistují), interní směrnice obce, organizační řád, výstupy komisí obce, zápis rady obce či přehled čerpaných právních služeb obcí.

Žadatel je navíc osobou, který neúspěšně kandidoval v posledních komunálních volbách a v současnosti nevybíravě útočí na vedení obce i ve svých podáních. Již samotná žádost o informace obsahuje nemístné nařčení obce, že „zjevně a záměrně zatajil komise pro jednací řízení a výběrové (hodnotící) komise“. V odvolání ze dne 24.10.2025 zase žadatel uvedl: „postupy současného vedení obce Březno zcela záměrně znemožňují veřejnou kontrolu nakládání s prostředky z rozpočtu obce.“

V odvolání ze dne 28.10.2025 pak žadatel mj. uvedl následující: „potřebná kontrola ze strany kontrolního a finančního výboru obce Březno je přinejlepším pochybná, a to vzhledem k okolnostem naznačujícím úzkou koordinaci činnosti těchto výborů s vedením obce“ či „vedení obce ji před občany zřejmě záměrně tají, aby zkomplikovalo, či zcela znemožnilo kontrolu nakládání s veřejnými prostředky ze strany veřejnosti“.

Jednotlivá podání žadatele jsou tak prošpikována přímými i nepřímými útoky na vedení obce – povinného subjektu. Jsou tak nepochybně prostředkem nátlaku v rámci politického boje, o čemž svědčí i poslední žadatelem podaná žádost v pátek před dovolenými během vánočních svátků a množství a obsahová nesouvislost jednotlivých žádostí o informace.

Jak povinný subjekt uvedl výše, žadatel podává u zdejšího povinného subjektu žádosti o informace významné množství, a to bez nějaké věcné souvislosti či provázanosti mezi sebou. Byť rozsah požadovaných informací nebo počet podaných žádostí není bez dalšího důvodem pro odmítnutí žádosti, v kontextu výše uvedeného má povinný subjekt za naplněný předpoklad dle § 11a odst. 1 písm. b) Svlnf, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze dle § 16 odst. 1 zákona podat písemné odvolání ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení, prostřednictvím povinného subjektu, který toto rozhodnutí vydal.

S pozdravem

Mgr. Marie Táborská
starostka